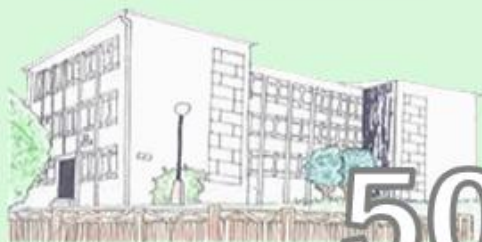

Cířň

2

Školský časopis

50

ZŠ J. Simana, Valaská, 2019/2020

Úvodom

Ani sme sa nenazdali a znovu to všade vôkol nás dýcha vianočnou atmosférou. Vianoce sú sviatkom lásky, stretnutia sa s našimi najbližšími, pokoja a oddychu. Aby sme vám tieto chvíle spríjemnili, s láskou sme pre vás pripravili ďalšie číslo nášho časopisu Círín. Počas vianočných prázdnin, v teple domova, si určite radi prečítate články písané našimi žiakmi a učiteľmi, básne žiakov, rozhovory s učiteľmi, ale aj príbehy z exkurzií, ktoré žiaci podnikli, ako aj deň strávený s Mikulášom na našej škole.

Prekrásne Vianoce a šťastný nový rok 2020 praje redakčná rada.

Jakub Bíreš - šéfredaktor

Na titulke Linda Baliaková,
Emma Mária Húsenicová,
Bianka Eremiášová
a Simonka Dominiková

Círín - časopis žiakov ZŠ vo Valaskej

ROČNÍK: XVIII., č.2, dvojmesačník, vychádza od roku 2002

REDAKČNÁ RADA: ŠÉFREDAKTOR: Jakub Bíreš 8.B

ČLENOVIA RR: Romana Hadžegová 5.A, Adam Švec 6.A, Anna Kristína Bartošová 6.A, Lukáš Ryšian 6.A, Viliám Oláh 6.A, Simonka Perichtová 7.B, Jaroslav Chmelík 7.B, Barbora Bániková 8.B, Nikolka Filadelfiová 8.B, Lenka Kučeráková 8.B

GRAFICKÝ NÁVRH TITULKY: Jakub Bíreš 8.B

VEDÚCA NOVINÁRSKEHO KRÚŽKU: Mgr. Martina Tyčiaková

Výpisky z kroniky

50 rokov. Toľko uplynulo od založenia našej základnej školy. Príležitosť jej okrúhleho výročia si budeme pripomínať počas celého školského roka. My sme zo zvedavosti prelistovali staré kroniky a našli sme veľa zaujímavého, čím škola počas svojej histórie žila. Vybrali sme niekoľko zápisov a porovnáme ich so súčasným životom školy.

Rok 1958

Dňa 19. a 20. XII. 1958 žiaci na našej škole privítali deda Mráza. Privítanie deda Mráza bolo rozdelené na dva dni. 19. XII. privítali deda Mráza žiaci 1. – 5. postupného ročníka. Dňa 20. decembra privítali deda Mráza žiaci VI. – VIII. postupného ročníka. Výbor ZRPŠ a učitelia dobre pripravili slávnostné privítanie deda Mráza. Slávnosť bola v sále OB.

Rok 1961

Stromkovou slávnosťou začali sa na našej škole zimné prázdniny, ktoré trvali od 23. XII. 1961 do 2. I. 1962. Program zimných prázdnin bol rozmanitý. Väčšina žiakov trávila zimné

prázdniny u rodičov vo Valaskej. Pre nich usporiadala škola mnohé kultúrne a telovýchovné podujatia. Žiakom sa premietali filmy, čítali rozprávky a organizovali sa hodiny hier. Najväčšia časť času sa venovala zimným športom.

Najkrajší darček pod rozžiarenú jedličku dostali valaštianske deti od ZRPŠ: krásne, parádne klzisko s mantinelmi, večerným osvetlením, rozhlasom i malou kabínkou na prezúvanie. Za tento cenný dar ďakujú deti z Valaskej svojim rodičom a priateľom školy, ktorí pod vedením J. Majchúta, J. Tótha, M. Koričanského a Kőzniaciho vybudovali toto krásne dielo. Títo rodičia venovali niekoľko desiatok hodín svojho voľného času, aby urobili deťom radosť. Lístky na klzisko predávali sami, ba varili a predávali tu i čaj. Na klzisku sa vystriedalo denne blízko 300 osôb.

Spracoval Jakub Bíreš, 8.B

Pod pokrievkou našej školy

Exkurzia do Hornej Lehoty

Veľmi sme sa tešili na literárno-historickú exkurziu do Hornej Lehoty. Prečo sme sa tešili? Pretože sme sa na túto exkurziu pripravovali na hodinách literatúry. Učili sme sa báseň Turčín Poničan a dozvedeli sme sa zaujímavé informácie o Samovi Chalupkovi. Dozvedeli sme sa, že Horná Lehota vznikla v 14. storočí. V tejto obci pôsobil známy spisovateľ Jozef Gregor Tajovský, ale aj česká spisovateľka Božena Němcová. Konečne prišiel ten deň, kedy sme nasadli na autobus smerom do Hornej Lehoty. Keď sme prišli do Hornej Lehoty vyrazili sme smerom na cintorín. Zastali sme pri hrobe Sama Chalupku a na jeho hrobe bolo napísané:

Pravde žil som,

krivdu bil som,

verne národ svoj ľúbil som.

Zapálili sme sviečku a zarecitovali sme báseň Turčín Poničan. A potom nastalo veľké nakupovanie v malom obchode. A keď skončila prestávka presunuli sme sa k pamätníku Sama Chalupku. V pamätnej izbe bolo veľa pôvodných rukopisov na ktorých boli napísané Samove básne. Pamätná izba bola otvorená v roku 1995, nachádza sa v budove bývalej evanjelickej školy. Pamätná izba je rozdelená na dve časti. Prvá časť približuje život obyvateľov z Hornej Lehoty. Druhá časť sa venuje životu Sama Chalupku. Potom sme išli do keltskej izby, v ktorej boli artefakty z hradiska Hrádok. Dozvedeli sme sa, ako voľakedy žili Kelti. V keltskej izbe sa na druhom poschodí nachádza strašidelná izba upíra Prdimuchu. Po prehliadke keltskej izby sme čakali na autobus, ktorý nás odviezol do Valaskej. Keď sme vystúpili z autobusu žiaci a učitelia vyhodnotili výlet a potom hurááááá na prázdniny.

Martin Sepeší, Saša Leitnerová zo 6.B

**Samo Chalupka
Valibuk**

Išiel som raz cez tú horu,
ubíľ som tam potvora,
ja len sám a do kola
jako v rohu tma bola;
a na hore zo skaly
sovy poľnoc hlásaly.

Idem, idem: — iba ti
počnú skaly pukati;
a priepasť sa otvára,
a z nej oheň vyhára;
a v tom ohni vykročí
potvora mi pred oči.

Rastie, rastie do výše,
a ku mne sa kolíše:
čerí na mňa zubiská
a očima zablýska.

Čože si za potvora?
Ak si dobré, chváľ Boha.
Pokoj Boží pokojným,
s požehnaním prehojným:
lež ak neznáš pokoja,
naučí ťa zbroj moja.
A varuj sa mojich rúk:
ja som víťaz Valibuk.

**6.B
Valibuk**

Išiel som raz cez tú horu,
našiel som tam veľkú noru.
A v tej nore líška leží,
uvidí ma a hneď beží!

Líška k mame rýchlo uteká,
kuká na mňa ako na pračloveka.
Ona krásne zaspinkala,
maminka ju prepinkala.

Líštička už hore je,
ťarbavo sa rozbehne.
Za ňou beží Valibuk,
brucho veľké ako buk.

Už ku líške nev Kročí,
motyku má v obočí.
Trafil som ho medzi oči,
„Bonus!“ skričím a uskočím.
A zvieratá oči na mňa.
Myslia si: „To čo tam stojí za
parchanta?“
Zvieratá na mňa zazerajú,
tečie zo mňa pot, ako keď špongiu
na mňa vyžmýkajú.
Ja sa pomaly otáčam
a Ondra Vlček ma natáča.
Ondra to je veľký hriech,
neurobí ani drep.
Zvieratá sa naňho vrhnú,
rozhryzú mu jeho bundu.
Išiel domov v daždi sám
a zastihol ho hurikán.
Takto tento príbeh končí,
nebuďte ako on, lebo dostanete
medzi oči.

Klaudia, Soňa, Alex, Adam P.

Návšteva Regionálneho pracoviska SHMÚ v Banskej Bystrici a Pamätného domu J.G. Tajovského

Žiaci 7.A a 7.B triedy navštívili 26. novembra 2019 Regionálne pracovisko SHMÚ v Banskej Bystrici. Pani sprievodkyňa žiakov v exteriéri záhrady, patriacej k pracovisku, oboznámila so spôsobmi monitorovania počasia i s prístrojmi, ktoré zaznamenávajú zmeny počasia ako teplotu, zrážky, smer vetra, vlhkosť. Odtiaľ sa autobusom presunuli do Tajova - rodiska nášho známeho realistického spisovateľa – Jozefa Gregora Tajovského. Prezreli si dom starých rodičov Greškovcov, v ktorom Tajovský vyrastal, a doplnili si repertoár vedomostí o živote a diele J. G. Tajovského. V útulnom interiéri vyše 220 rokov starého domu sa dozvedeli aj niekoľko zaujímavých informácií, napr. o Tajovského kyselici. Ňou obyvatelia Tajova nazvali víno z „dielne“ Tajovského, ktoré dostalo výstižné pomenovanie práve pre jeho chuť. Hoci boli spisovateľovi predkovia i sám spisovateľ pracovitý, prekvapivou bola i informácia o posúvaní hodinových ručičiek samotným spisovateľom pri práci v banke TATRA, aby pracovná doba skôr ubehla. Popri pútavom výklade pani lektorky žiaci vyplňali pripravený pracovný list. Pred odchodom prečítali báseň o Tajovskom, ktorú napísali na hodine slovenského jazyka, podpísali sa do pamätnej knihy, zakúpili si suveníry a pobrali sa na cestu domov.

Pani učiteľka Denisa Maťovčíková

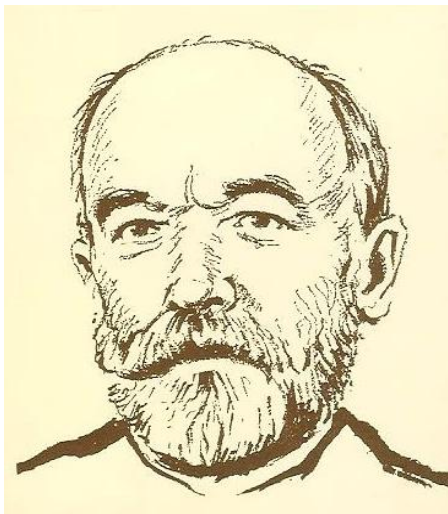

Životopisné básne o J.G.Tajovskom

Množstvu informácii o slovenskom spisovateľovi dali žiaci 7.B veršovanú podobu.

V Tajove sa narodil,
k realizmu sa hlásil,
kritizoval nedostatky ľudí,
prezývku „tupiteľ národa“ si vyslúžil.
Všetkých súrodencov 10 bolo,
najstarším dieťaťom bol on.
František Alojz bol jeho otec,
ale vľúdny nebol vôbec.
Starý otec naučil vnuka vážiť si ľudí,
v jeho poviedkach hlavnú postavu tvorí.
Detstvo u starých rodičov prežil,
v najkrajšom období svojho života tvoril.
Jeho vzdelanie a učiteľská kariéra
k spomienkam šťastným nepatrila.
Zaťato odmietal po maďarsky hovoriť,
trojky a štvorky zo školy začal nosiť.
Keď učiteľom bol, maďarčinu neuznával,
po piatich rokoch učiteľstvo nechal.
Za ďalšími štúdiami do Prahy sa vydal,
financie, bankovníctvo praktizoval.
Do spolku Detvan zapájal sa rád,
keď už bol spisovateľ mal veľa múdrych rád.
Z Martina odchádza do Nadlaku
a zároveň žiada Annu o ruku.
Z Rumunska do Prešova prichádza,
na 1. svetovú vojnu odchádza.
Po návrate z vojny ako bankový úradník
svojím životným krédom sa riadil.
1 dcéru spolu mali,
meno Dagmar jej dali,
v živote sa s problémami stretával,
chudobným peniaze požičiaval.
Pred 79 rokmi nás opustil,
svoj život spisovateľstvu zasvätil.
Takto sa jeden slávny príbeh končí,
o spisovateľovi menom Jozef Gregor Tajovský.
Ninka Matovičová, Karolínka Nováková 7.B

Jozef Gregor Tajovský
 narodil sa v Bystrici.
 Starý otec ho vychovával,
 z 10 detí pochádzal.
 V Pohorelej vyučoval ,
 ako bankár v Nadlaku pracoval.
 Tvrdým orieškom sa stal,
 na ruský front narukoval.
 Odmietal učiť po maďarsky,
 ale hovoril po slovensky.
 Šesťdesiatpäť rokov sa dožil,
 s manželkou Hankou on žil.
 Mal dcéru Dagmar,
 len jedno dieťa mal!
 Epiku rád tvoril,
 drámou ľuďi moril.
 Pracoval aj v Bratislave,
 pochovali ho v Tajove.
Timko Černák,
Samko Kňaze, 7.B

Jožko kamarátsky bol,
 bez problémov ľuďom pomohol.
 Október sa slávny stal,
 lebo Tajovský sviatok mal.
 V Tajove bolo jeho miesto,
 tam prežil svoje detstvo.
 Starých rodičov od Greškov rád mal,
 bez nich sa ťažko životom pretľkal.
 Maďarčinu nerád mal,
 za slovenčinu bojoval.
 Nebol to len hrdina slovný,
 vybojoval nám aj vojny.
 Do problémov sa dostával,
 lebo peniaze chudobným rozdával,
 na maďarčinu nadával.
Ninka Hľadáková,
Majka Kosková,
Simonka Perichtová, 7.B

Jozef Alojz bol on,
 byť Tajovský bolo jeho snom.
 Narodil sa v Tajove,
 svoj život strávil v Bratislave.
 Starý otec ho vychoval,
 svoje poviedky mu venoval.
 V poviedkach bol pracovitý, veselý
 a pri večeri starostlivý.

Lopej, Pohorelá to bolo jeho,
 pomenované po ňom je aj divadlo.
 Zúčastnil sa aj vojny,
 bol to jeden z jeho námetov tvorby.

Požičiaval peniaze chudobným,
 mal z toho veľké problémy.
 Deväť súrodencov mal,
 s manželkou nerád cestoval.

Pracoval v spolku Detvan,
 dieťa mal jedno, volalo sa Dagmar.
 65 rokov si užil verne,
 pochovaný je v Tajove.

Perla Pisárová,
Tereza Ďuriančíková, 7.B

9 súrodencov mal,
 ale starý otec ho vychoval.
 Ľudovú školu vychodil
 a ako učiteľ pôsobil.
 Tajovského meno nesie
 divadlo vo Zvolene - meste.
 Na Tajovského ulici prechádzať sa dá,
 Jozefa prezývali „tupiteľ národa“.
 Jednu dcéru Dagmar mal,
 svoju manželku miloval.
Zdenko Baran, Andrej Balco, 7.B

Informatická súťaž iBobor

Hlavným cieľom súťaže je podporiť záujem o informačné a komunikačné technológie u všetkých žiakov. Súťaž chce iniciovať v deťoch využívanie IKT, posmeliť ich v intenzívnejšom a kreatívnejšom používaní moderných technológií pri učení sa.

V školskom roku 2018/2019 sa konala súťaž v 57 krajinách a zapojilo sa do nej 2 785 588 žiakov. V tomto školskom roku sa na našej škole konala v týždni od 11.11 do 15.11.2019 v štyroch kategóriách. V kategórii Drobci (2.-3.ročník) bolo 18 úspešných riešiteľov, v kategórii Bobríci (4.-5.ročník) bolo 14 úspešných riešiteľov, v kategórii Benjamín (6.-7.ročník) boli 4 úspešní riešitelia a v kategórii Kadet (8.-9.ročník) bol 1 úspešný riešiteľ.

Všetci úspešní riešitelia získali diplom. Srdečne blahoželám a ďakujem všetkým zúčastneným žiakom. Zapojilo sa 128 žiakov.

Pani učiteľka Renáta Birešová

Matematicko-fyzikálna súťaž Náboj Junior.

Náboj Junior je tímová súťaž žiakov druhého stupňa základných škôl a prvého stupňa osemročných gymnázií. Žiaci súťažia v štvorčlenných tímoch. Všetci členovia tímu sú žiakmi rovnakej školy. Dňa 22.11.2019 sa v Brezne zúčastnili 2 štvorčlenné tímy aj z našej školy tvorené žiakmi 8. a 9.ročníka. Súťažiaci v tíme riešili ľubovoľnú zo šiestich úloh, ktoré mali k dispozícii, výsledkom bolo väčšinou nejaké číslo. Akonáhle tím prišiel k záveru, že ich výsledok je správny, vyslal jedného zástupcu s výsledkom napísaným na zadání príslušnej úlohy za opravovateľom, kde výsledok predložil na kontrolu. Ak bolo predložené riešenie správne, opravovateľ zreteľne označil zadanie úlohy svojou značkou. Po dvoch hodinách každý tím získal celkový počet bodov. Medzi 13 tímami sa naše tímy umiestnili na peknom 6. a 7. mieste. Blahoželáme.

Pani učiteľka Renáta Birešová

Školské kolo geografickej olympiády

Prvý decembrový týždeň riešili žiaci od 5. - 9. ročník školské kolo geografickej olympiády. Zložená je z teoretickej a praktickej časti. Zúčastnilo sa jej spolu 20 žiakov. V **kategórii G** (5. ročník) uspeli tieto žiaci:

Hadžegová Romana – 87,5 bodov,

Jandečka Lukáš – 86 bodov,

Pacera Radoslav – 81 bodov.

V kategórii F (6. – 7. ročník) bolo nasledovné umiestnenie:

*Perichtová Simona - 64 bodov,
Zúr Michal – 57 bodov,
Ďuriančíková Terézia – 53 bodov.*

Kategória E (8. – 9. ročník) mala týchto víťazov:

*Melicherčík Ester – 75. bodov,
Havaš Lukáš - 66 bodov,
Vilhan Sebastián Ján – 64 bodov.*

Všetkým riešiteľom blahoželám a prajem veľa ďalších úspechov.

Pani učiteľka Jana Pohorelcová

Pytagoriáda

10. a 11. decembra súťažili žiaci 5. – 8. ročníka v Pytagoriáde. V piatom ročníku súťažilo 22 žiakov a úspešnými riešiteľmi sú **Alex Boroš** z 5.B a **Lukáš Jandečka** z 5.A. V šiestom ročníku sa do súťaže zapojilo 8 žiakov. Najlepšie sa s úlohami popasoval **Matúš Badinka** zo 6.B. V siedmom ročníku súťažilo 16 žiakov a aj napriek snahe nebol nik úspešný. Z 11 ôsmakov sa najviac darilo **Ester Melicherčík** z 8.B. Úspešní riešitelia budú reprezentovať školu v okresnom kole pytagoriády v Brezne.

Pani učiteľka Mariana Rafajová

Všetkovedko a Expert

Už tradične sa prelom novembra a decembra spája so súťažami pre malých a veľkých všetkovedkov a expertov. Tento školský rok sa so súťažnými úlohami popasovalo 12 žiakov 2. stupňa. Ako sa im darilo sa dozvieme až v novom roku. Všetkým súťažiacim ďakujem za účasť a dúfam, že z výsledkov nebudú sklamaní.

Pani učiteľka Mariana Rafajová

OLYMPIÁDA v ANGLICKOM JAZYKU

V týždni od 18.11. do 21.11. sa na našej škole konalo školské kolo olympiády v anglickom jazyku. V kategórii 1A sa stal víťazom **Samuel Nitka** a v kategórii 1B **Jakub Bíreš**. Úspešnou riešiteľkou bola aj Lenka Kučeráková. Víťazi oboch kategórií postupujú do okresného kola. **DRŽÍME PALCE!**

Šaliensky Mat'ko

Niektoré aktivity sú na našej škole už tradíciou. Patrí k nim aj súťaž v prednese slovenskej ľudovej povesti „Šaliensky Mat'ko.“ Dňa 21.11. sme usporiadali už 27. ročník. 14 žiakov odkrylo príbeh vládcov, rytierov, mníchov, alchymistov či biednych poddaných a preniesli nás do tajomného sveta povestí plných citu, tragédie ale aj vernej lásky i odvahy. Porota pozorne počúvala a o výsledkoch rozhodla takto:

Kategória 4. - 5. ročník:

1. miesto - Natália Levíková,
2. miesto - Romana Hadžegová,
3. miesto - Ashley Hulíková.

Kategória 6. – 7. ročník:

1. miesto - Alex Predajniansky,
2. miesto - Samuel Baran,
3. miesto - Filip Bella.

Diplomy víťazom odovzdala bývala pani zástupkyňa Mgr. Evka Hanková, ktorú sme pozvali, aby s nami strávila milé popoludnie. Víťazom srdečne gratulujeme, postupujúcim do okresného kola prajeme veľa šťastia a ostatným účastníkom želáme veľa elánu do ďalších ročníkov.

Pani učiteľka Martina Tyčiaková

Štoplíkomania

Milí žiaci, chcela by som sa vám znova poďakovať a zároveň vás aj povzbudiť v zbieraní štoplíkov z fliaš, aviváží a kindervajec. Tento rok sme začali neskutočne super. Za dva mesiace sme nazbierali obrovskú kopu štopľov. Spolu s dvoma vreciami z obecného úradu to bolo 9 vriec. Plné osobné auto :-) Každý týždeň som zavalená hromadou farebných štoplíkov, ktoré aj tento rok posielam na liečbu chlapčeka Mareka, ktorý je vážne chorý. Je to skvelý pocit, keď vidím, že aj vám záleží na pomoci druhým, tým ktorí nemali také šťastie, ako my, čo sme zdraví. A zároveň, keď si vezmeme to obrovské množstvo štopľov, všetko by sa to ocitlo niekde na skládke smetí. Čiže pomáhame aj prírode. Také malé štople a koľko osohu dokážeme urobiť. Som vám za to vďačná a teším sa na ďalšie a ďalšie hromady štopľov, ktoré mi pošlete.

Pani učiteľka Ivana Slašťanová

Crossfit

Pred niekoľkými rokmi sme sa na našej škole okrem iného začali venovať aj špeciálnemu cvičeniu s názvom CROSSFIT. Jeho cieľom je rozvíjať prvky všestrannej fyzickej zdatnosti ako je vytrvalosť, výdrž, sila, ohybnosť, rýchlosť, koordinácia, obratnosť rovnováha a presnosť. Výhodou Crossfitu je posilniť funkčné pohyby využívané v bežnom živote. Na to, aby sme ich zvládli, potrebujeme zapojiť celú radu svalov, kĺbov. Napríklad keď chceme vyjsť po schodoch alebo zdvihnúť niečo ťažké zo zeme, musíme zapojiť celé telo. A práve to je na tomto cvičení najlepšie, že pripravuje telo na bežné situácie v živote. Okrem toho, že sa tomuto cvičeniu venujeme na hodinách telesnej výchovy, rozhodli sme sa už po tretíkrát usporiadať pretek pre žiakov siedmeho až deviatego ročníka. Tento pretek sa uskutočnil dňa 21.11.2019 za účasti 21 pretekárov. Medzi dievčatami zvíťazila **Nikola Filadelfiová** z 8.B triedy. Na druhom mieste bola **Perla Pisárová** zo 7.B triedy a tretie miesto vybojovala **Sofia Ťažká** zo 7.A triedy. Najsilnejším chlapcom sa stal **Matej Spišiak**, na druhom mieste sa umiestnil **Tomáš Náther** z 8.A triedy a tretie miesto získal **Dominik Zemanovič** z 9.A triedy. V kategórii najsilnejší tím prvé miesto získala dvojica: **Dominik Zemanovič z 9.A triedy a Peter Ondruš z 9.B triedy**, druhé miesto patrí tímu: **Martin Barabas a Jakub Bánik obaja z 8.B triedy a tretie miesto vybojovali Tomáš Náther a Martin Zlevský obaja z 8.A triedy**. Som rada, že nám na našej škole vyrastajú zdatní a šikovní športovci. Zvlášť ďakujem asistentkám: **Nine Hľadajovej, Barbore Bánikovej a Natálii Hladkej** za pomoc pri organizácii preteku. Verím, že sa pri Crossfite stretne opäť o rok.

Pani učiteľka Michaela Baďínková

101. výročie skončenia 1. svetovej vojny

11. novembra 1918 o 11. hodine a 11. minúte zaznela posledná salva pri podpise prímeria v Compiègne vo Francúzsku, ktorým sa **skončila prvá svetová vojna**. Na rozdiel od všetkých predchádzajúcich vojen trvalo toto ozbrojené stretnutie nepretržite viac než štyri roky. Straty na ľudských životoch, ktoré si táto „Veľká vojna“ vyžiadala, nemali dovtedy obdobu v celých ľudských dejinách. Zo 65 miliónov vojakov mobilizovaných všetkými bojujúcimi štátmi ich bolo 8 miliónov zabitých a ďalších 21 miliónov zranených, alebo doživotne zmrzačených. Hrôzy a útrapy z tejto vojny zostali tak hlboko vryté do vedomia jej účastníkov, že bezprostredne na to ako vojna skončila, bol 11. november vyhlásený za **Deň vojnových veteránov**. Červené maky, ktoré sa v roku 1920 stali symbolom úcty vojnovým obetiam na základe dojímavej poémy Na flámskych poliach, ktorú napísal kanadský básnik John MacCrae, predstavovali preliatu krv na bojiskách Veľkej vojny, ako vtedy označovali prvú svetovú vojnu.

Dňa **12. decembra** sme si aj my pripomenuli tento deň. Na hodinách dejepisu sme s pani učiteľkami Skladanou a Puťošovou vyrobili červené maky a 14. novembra sme sa z hodiny dejepisu vybrali k pomníku padlých vojakov.

12. novembra sme si pripomenuli Svetový Deň veteránov pripnutím kvetu červeného maku. Všetky takéto akcie sú super. *Bielik Patrik, 9.A*

Niesli sme veniec a zapálili sme sviečku. Minútou ticha sme si vojakov uctili. Všetci sme mali pripnutý červený mak. *Kristián Maťovčík, 9.A*

Bolo to dobré, že sme si pripomenuli smrť vojakov v 1. svetovej vojne. Ale

mohlo to byť záživnejšie. *Lucia Ťažká, 9.A*

Páčilo sa mi to až na správanie našich spolužiakov. Pri pamätníku sme prečítali príhovor a básničku. Zapálili sme kahanec a dali veniec. *Nina Tekelová, 9.A*

Páčilo sa mi, že sme si spolu pripomenuli udalosti 1. svetovej vojny. Učíme sa práve o tom. Minútou ticha, položením venca a zapálenou sviečkou, sme si spomenuli na obete vojny. *Kamila Paučová, 9.A*

100. výročie narodenia pána Šeba, rodáka z Valaskej

Všetci sme sa stretli na námestí 13:25, potom sme nastúpili do autobusu a 13:30 sme odchádzali z Valaskej. Po zdĺhavých 45 minútach v autobuse sme dorazili do Tajova. Po vystúpení z autobusu nás privítala pani starostka obce Tajov. Po privítaní nám dovolili sa ísť na 20 minút poprechádzať a obzrieť si Tajov. Pri prechádzaní sme sa rozhodli hľadať obchod, ktorý sme našli, ale bol zatvorený. Po rozchode sme sa stretli pred obecným úradom a všetci sme sa v sprievode na čele s vlajkami a vencom presunuli na cintorín, kde sme si uctili pamiatku pána Šeba. Keď pani starostka a pán farár dohovorili, presunuli sme sa do kostola, kde sme sledovali prezentácie a počúvali sme rozprávanie známych pána Šeba. Po skončení programu v kostole sme nastúpili do autobusu.

Emma Janečková, Lukáš Havaš, 9.B

*Páčila sa mi samotná dedina, mali to tam pekné. Len jedna vec ma nebavila a to opakovanie sa prezentácií. Aj pani starostka bola veľmi milá, ponúkla nám chlebíčky, sprievod bol dobre pripravený. A prekvapilo ma, ako rozprávali o pánovi Šebovi, že bol tichý, nikdy ho nevideli rozčúleného. A nepáčilo sa mi správanie niektorých žiakov. **Tomáš Kožiak, 9.B***

*Spomienkové stretnutie v Tajove bolo pekné. Myslím si, že spomínať na významných ľudí je super. Síce som ho osobne nepoznala, ale z rozprávania ľudí som sa dozvedela, že pán Jozef Šebo bol dobrý, milý a vzdelaný človek. Spomienková akcia v kostole bola pekná, ale trochu zdĺhavá. Dúfam, že budeme chodiť na viac takýchto akcií. **Emma Janečková, 9.B***

*Do Tajova sme išli kvôli spomienke na učiteľa Jozefa Šeba. Páčilo sa mi, ako to bolo celé zorganizované a ako to prebehlo bez problémov, aj keď ten program v kostole bol zbytočne zdĺhavý a niektorí spolužiaci boli hluční, ale aj tak sa mi to páčilo. **Lukáš Havaš, 9.B***

*Spomienkové stretnutie v Tajove bolo na dobrej úrovni, niesli sme kahance, vlajky, vence. Šli sme na cintorín, uctili sme si ho a z cintorína sme šli do kostola. Mňa osobne to v kostole dosť nudilo, nakoľko som bol v kostole prvýkrát. Najviac sa mi páčilo na cintoríne. **Peter Ondruš, 9.B***

Minulý víkend sme išli spolu s pani učiteľkami dejepisu na spomienkové stretnutie pána Jozefa Šeba. Šli sme v sprievode na cintorín a potom do kostola, kde sme videli prezentácie a počuli zaujímavosti o jeho živote. Na konci sme pozerali film, ako pán Šebo rozprával príbehy zo života a naozaj ma to zaujalo a zistila som, že

to bol veľmi dobrý človek. My sme boli na čele sprievodu a naši spolužiaci držali vlajky, veniec a sviečky. Bolo nám veľmi dlho, ale spoločne sme to zvládli.

Karin Kompáneková, 9.B

Páčila sa mi cesta autobusom, kostol a občerstvenie zadarmo a úprimná reč pani starostky. Erik Budaj, 9.B

Exkurzia bola zaujímavá, ale zdĺhavá. Nepáčila si mi dlhá doba strávená v kostole. Myslím, že sa program dal skrátiť. Páčilo sa mi však, ako obyvatelia Tajova spomínajú a uctievali pána Šeba. Katarína Šuníková, 9.B

Išli sme na školský výlet do Tajova na počesť Jozefa Šeba. Išli sme do kostola, kde nám prednášali bohatý život tohto učiteľa, ktorý sa narodil vo Valaskej, no väčšinu života strávil v Tajove. Prednášali tam ľudia, ktorí väčšinou tohto človeka poznali osobne. Dominik Zemanovič, 9.A

Asi pred 2 týždňami sme celý 9. ročník šli poobede autobusom do Tajova. Pri príležitosti spomienkového stretnutia Jozefa Šeba. Najskôr sme mali pochod k cintorínu, tam sme sa za neho pomodlili. Potom sme prešli do kostola. Mne sa tam páčilo, ale bolo to až príliš dlhé. Veľmi skvelé bolo, že na konci nás ponúkli chlebičkami. Lucia Ťažká, 9.A

Určite som sa veľa naučila o živote Jozefa Šeba. Cesta autobusom do Tajova bola v pohode, no cesta do Valaskej bola zlá. Pochod na cintorín bol pekný, i keď sme sa rozprávali a nemali sme. V kostole bola zima a príliš veľa rozprávania o tom istom. No akcia bola pekná. Ďakujem za pohostenie a príjemné strávené poobedie. Vladimíra Brveníková, 9.A

Nežná revolúcia - 30.výročie

Čo však nežná revolúcia znamená ?

Boli to nekrvavé udalosti, ktorých dôsledkom bolo odstránenie komunistického režimu v Československu a hlavnými iniciátormi boli študenti, ku ktorým sa pridali najprv herci a divadelníci a postupne ostatné skupiny obyvateľstva.

Ako nežná revolúcia začala ?

Poslucháči vysokých škôl najprv zorganizovali počas medzinárodného dňa študentstva stretnutia v Prahe a Bratislave, niesli štátne zástavy, spievali a skandovali požiadavku za zmenu pomerov v Československej socialistickej republike. V sprievode podľa odhadov pochodovalo nakoniec až okolo 50 tisíc osôb.

Aké boli následky?

Postupne udalosti na podporu študentov a na vyjadrenie odporu voči socialistickému zriadeniu nadobúdali väčší rozmach, až vyústili do pádu režimu. V roku 1990 sa konali historicky prvé slobodné voľby a za prezidenta bol zvolený Václav Havel, ktorý počas týchto dní povedal: „Pravda a láska musí zvíťaziť nad ľžou a nenávisťou.“

Čo teda pre nás 17. november priniesol?

Nežná revolúcia a rok 1989 priniesol národom v Československu, ako aj miliónom ďalších ľudí v strednej a východnej Európe, slobodu, demokraciu, obnovenie ľudských práv a slobodu vo vyznávaní viery.

Vidala som zlobu a nenávisť,
naše názory vás nezaujímali.
Pravda a mier tu nepatrili
a my sme tu boli ukrivdení.
Môj život bol ako sloboda v putách.
moderný svet je však už tu
a pravda predsa zvíťazila.
Každý deň vidam ľudí, ktorí sú radi,
že žijú,
počúvam protesty, názory,
citím slobodu a šťastie,
nenávidím falše,
Milujem to, čo je mojou vášňou.
Môj život má slobody čaro.

Lucia Ťažká 9.A

Spomienky rodičov a starých rodičov na Nežnú revolúciu

Keď bola nežná revolúcia, tak deti nemali právo ísť na strednú školu, kde chceli. Jedna teta nechodila do školy, keď mala ísť na strednú školu. Povedali jej rodičom, že keď sú oni robotníci, prečo by mala ona študovať. Nakoniec sa dostala na strednú školu do Tisovca. Robotníci, čo tam boli, prišli študentov zobrať, aby išli s nimi štrngať kľúčmi. Nevedeli, prečo idú, ale povedali im, že je to na dobrú vec. Je mama jej vysvetlila, za čo šla štrngať kľúčmi a vyčítala jej, že kvôli tomu, že šla štrngať kľúčmi, ju nepustia k maturite. Riaditeľ školy si nechal listy, ktoré študenti písali iným študentom, aby sa k nim pridali. Keď sa všetko dalo do normálu, obrátil kartu a klamal, že on proti tomu nebol, aby jeho študenti neštrngali kľúčmi, vravel, že on vymyslel to, aby jeho študenti šli klásť sviečky na námestie. Nebola to pravda. Bol proti tomu. **Mirka Vojtasová, 9.B**

Mama si pamätá, že bola na nadstavbe vo Zvolene, išlo sa demonštrovať, všetci študenti išli do Prahy. Všetci študenti išli vlakom do Prahy, pred odchodom bolo stretnutie v telocvični, kde im povedali, že budú voliť Havla. Študenti vybojovali revolúciu a za odmenu im boli zrušené tituly. Oco nešiel demonštrovať, pozeral to len cez TV. Podľa otca sa za komunizmu žilo lepšie. **Marek Spišiak, 9.B**

Otec nevedel dopredu, až 17. novembra počul, čo sa stalo v Prahe. A potom čakali, že sa stane niečo lepšie, tak chodili na námestie. Otvárali sa hranice, všetci chceli zmenu, lebo nechceli komunizmus. Začali štrajky, otec bol aj na námestí vo Valaskej. Pozitívne vnímali to, že to bolo bez vraždenia a boja. **Lukáš Havaš, 9.B**

Mama bola čerstvá maturantka. Nastúpila do prvej práce. Všetci mali stretnutie v jednej hale. Dôsledkom bolo, že pracovníkov, členov komunistickej strany, zosadili z miest a zmenilo sa vedenie. Potom bola na koncerte Karla Kryla v Brezne.

Oco si myslel, že po páde komunizmu bude lepšie, ale časom sa ukázalo, že to nie je pravda, veľa ľudí prišlo o zamestnanie, zatvorili sa fabriky. Dobré sa mali len vyvolení a špekulanti. **Emma Janeková, 9.B**

17. novembra mali moji rodičia 15 rokov a chodili do druhej triedy na SŠ. Najprv počuli o páde Berlínskeho múra, potom o manifeste v Prahe (dávali o tom v správach len málo). Moja mama si spomína, že údajne revolúcia vypukla v piatok alebo cez víkend, očakávali, čo sa bude diať v škole. Druhý deň po vypuknutí im profesori hovorili, že všetko už bude inak. Báli sa však, čo sa bude diať, takže nerobili nič. Ďalšie dni to prepuklo aj v ich škole. **Katarína Šuníková, 9.B**

Postreh starých rodičov:

V niečom je to dobré, ale ako staršia generácia vnímam viac negatívnych javov ako pozitívnych. Predtým boli menšie rozdiely medzi ľuďmi. Čo sa týka vzťahov medzi ľuďmi, boli k sebe priateľskí a spoločenski. Zdravotníctvo bolo bezplatné, ale teraz sa musí za všetko platiť. Ľudia v minulosti museli pracovať, kto sa vyhýbal práci, musel ísť do väzenia. Ľudia v minulosti mali väčšiu úctu k starším, ku svojim rodičom a učiteľom. Rodičia sa v období nežnej revolúcie narodili, a preto si nič nepamätajú. **Magda Schvarzbacherová, 5.B**

Spomienka môjho starého otca

„Ja spomínam na Nežnú revolúciu veľmi pozitívne, pretože sa mi splnilo, po čom som túžil. V lete 1989, pred Nežnou revolúciou, som sa dostal s partiou kamarátov, horolezcov do Álp. Bol som prekvapený, že nám strana a vláda dovolili vycestovať, pretože v našom totalitnom štáte to nebolo jednoduché. Po rokoch mi došlo, že jeden z kamarátov mal vplyvného známeho, ktorý sa za nás prihovril. Prešli sme viacero pohorí v Rakúsku a Taliansku, urobili sme niekoľko horolezeckých výstupov. Okrem krásnej prírody sme si všímali aj vyššiu životnú úroveň v krajinách, poriadok a čistotu, spokojných ľudí. Po návrate som túžil, aby tak bolo aj u nás, aby sme mohli slobodne žiť. Keď potom v jeseni, na Deň študentstva, 17. novembra 1989 začala Nežná revolúcia a po nej pád totality, vládnutie jedinej strany, Komunistickej strany Československa, pod diktátom Sovietskeho zväzu, sa mi začal plniť sen. U nás sa začala rodiť demokracia, s ňou sloboda vierovyznania, tlače, prejavu, podnikania, voľného cestovania. Ľuďom začali vracieť pôdu, ktorú im v päťdesiatych rokoch komunisti zobrali a ja som začal podnikať v poľnohospodárstve. Choval som kravy na mlieko a ovce na mäso. Výrobky som slobodne predával. Dnes už mám iba ovce na mäso, lebo sily ubúdajú a je problém so zákazníkmi, lebo v obchodoch je tovaru prebytok. Aj keď máme ešte dosť problémov v našom štáte, pretože demokraciu sme úplne nezvládli, verím, že nastupujúca mladá generácia to postupne zvládne a v našom štáte sa bude dobre žiť. Študenti pred tridsiatimi rokmi, umelci, herci, ľudia túžiaci po zmene k lepšiemu to začali a je na mladšej generácii, aby v tom pokračovala do zdarného konca. Máme krásnu krajinu, udržme si ju zdravú a čistú, aby v nej mohli žiť šťastní ľudia.“

Gabriel Pacera, 5.B

Otcov názor

„Pred Nežnou revolúciou sa žilo lepšie. Školstvo a zdravotníctvo bolo zadarmo. Každý bol zamestnaný, kto nepracoval, brali ho ako príživníka. Na Nežnú revolúciu boli zneužití mladí ľudia a školáci, lebo boli radi, že nemusia ísť do školy. Nežná revolúcia nám priniesla nezamestnanosť, kriminalitu a nenávisť medzi sebou. Oco hovoril, že sa mu to nepáčilo, lebo teraz sa žije horšie.“ **Nina Prčová, 5.B**

Spomienka mojej mamy

Mama chodila na základnú školu a nevnímala revolúciu a oco chodil na strednú školu a jeden deň dostali voľno a išli na námestie a očakávali, že KSČ sa vzdá vládnutia a ľudia budú môcť cestovať po zahraničí a budú môcť povedať, čo si myslia. Boli to trochu čudné a napäté dni. Ale očakávania sa po toľkých rokoch trochu vymkli tomu, čo nám sľubovali na námestiach. **Marek Belko, 5.B**

Názor starkej: Starká si myslí, že za socializmu bolo lepšie, lebo boli istoty práce aj sociálne istoty. Síce sa hranice otvorili, ale nemáme na to financie, aby sme mohli cestovať, lebo bežný, pracujúci človek zarába, aby mal sotva na prežitie. Predtým síce nebola sloboda slova, ale teraz pracujeme pod kamerami. Predtým sa ku doktorovi dostal a každý a teraz máme ťažko chorého starkého a je problém dostať primeranú zdravotnú starostlivosť. Predtým boli ľudia k sebe dobrí a teraz sú voči sebe ľahostajní. Chudobní sú chudobnejší a bohatí sú bohatší. An.

Názor starkého: Rozšírila sa možnosť študovať, pracovať, cestovať do zahraničia aj slobodný prístup k informáciám, prístup k vzdelaniu, väčšiu možnosť vyjadriť svoj názor. Môžeme sa slobodnejšie zúčastňovať na verejnom živote. Každý máme vlastný názor. *Tamara Lengyelová, 5.B*

Starká spomínala, že prvé dni revolúcie mala strach, ako to bude ďalej pokračovať. Ale po niekoľkých týždňoch protestné zhromaždenia utíchli a nádej, že všetko dobre dopadne. Dôkazom toho bol aj koncert Karla Kryla v breznianskom kostole, kde sa zúčastnila. **Lenka Gondová, 5.A**

Nezná revolúcia sa viac prejavila v mestách ako na dedinách. Do Hronca zavítal pán Ladislav Chudík, budúci minister kultúry. Stretnutie sa konalo v Lisovni (terajší Technos). Priblížil situáciu okolo diania v hlavnom meste. Na tomto stretnutí sa zúčastnili aj starkí. Plní očakávania čakali zmeny k lepšiemu. Starká, aj keď nebola nikdy v strane, tak ju preradili z funkcie riaditeľky materskej školy na učiteľku. Starký tiež nebol nikdy v strane, aj tak všetkých robotníkov prepustili bez vysvetlenia. **Teo Luptovčiak, 5.A**

Starká sledovala demonštrácie v Bratislave a v Prahe cez televízor. Bola v Brezne na koncerte. K. Kryla, ktorý mohol prísť zo zahraničia domov. Tak ako všetci ľudia, aj starká bola v očakávaní, čo prinesie nová zmena. **Sarah Konzová, 5.A**

Novinári v televízore nemohli slobodne hovoriť, čo chceli. Na námestiach sa schádzalo veľa ľudí. Zišli sa tam herci, speváci, študenti, atď. Štrngalo sa kľúčmi. Vtedy sa cenzúrovalo všetko. **Denis Klokoč, 5.A**

Maminka mala 9 rokov, keď prišla do školy a nechápala, čo sa deje. Bola nahnevaná, lebo nebolo bežné televízne vysielanie a tomu, čo sa dialo nerozumela. Ocko mal 15 rokov. Ako študenti vyšli do ulice štrngať kľúčmi, no nechápali pointu. Boli radi, že sa neučili. **Lukáš Jandečka, 5.A**

Moji rodičia boli v tom čase študenti stredných škôl. V školách sa zhromaždili v kultúrnych miestnostiach, lebo im profesori a vedenie školy púšťali zábery z námestia v Prahe. Veľa tam o tom diskutovali, čo vlastne tá revolúcia znamená. Pociť slobody, možnosť vyjadriť svoj názor a slobodne voliť. Všetci študenti, aj moja mama, boli nadšení. Spolu so spolužiakmi sa potom zúčastnila na podporu slobody protestu na námestí v BB. **Radko Bruchala, 5.A**

Spomienka na Nežnú revolúciu v našej škole

V piatok sme začali vytvárať potrebné veci na pondelok: rôzne transparenty. Boli na nich heslá – CHCEME SLOBODNÝ ŠTÁT, JEDNOTA ĽUDU ZVÍTAJILA. Nacvičilo sme si príhovor a boli sme pripravení. V pondelok cez veľkú prestávku sme sa všetci zhromaždili na chodbe 2. poschodia. Poprinášali sme si všetko potrebné a začali sme demonštráciu. S Tomášom sme vyskočili na debnu a začali rozprávať. Pripomenuli sme význam udalostí Nežnej revolúcie. Spolužiaci začali spievať hymnu Nežnej revolúcie, bol som prekvapený, koľko detí sa pridalo. Pokračovali sme príhovorom a všetci sme na znak víťazstva ukazovali symbol V. Štrngali sme kľúčmi. Pridali sa k nám aj žiaci všetkých tried. Spravili sme si pár fotiek, upratali a pobrali sa do tried.

Peter Ondruš, Daniel Capko z 9.B

Lucia Ťažká, 9.A: Táto akcia sa mi páčila. Bola záživná. Štrngali sme kľúčmi a ja a Vlad'a sme spievali pieseň. Slúbili sme si lásku. Myslím, že táto akcia sa nám vydarila a mohli by sme ich robiť viac.

Kamila Paučová, 9.A: Pripomenuli sme si význam Nežnej revolúcie. Moje spolužiačky zaspievali pesničku. Páčilo sa mi, že som si mohla predstaviť, ako to naozaj bolo.

Ella Ťažká, 5.B: Bolo to zaujímavé. Videli sme, ako sa niekedy žilo. Nežnú revolúciu som nezažila, ale v škole nám o nej niečo povedali. Bolo to lepšie ako vidieť to len v telke. Aj takto sa môžeme dozvedieť niečo viac.

Nina Prčová, 5.B: Páčilo sa mi, že deviataci pripravili program na chodbe. Mohli sme sa vcítiť do časov Nežnej revolúcie. Len škoda, že nám potom nedali prestávku. Plagáty boli úžasné.

Nelly Kysucká, 5.B:

Veľmi sa mi to páčilo. Bolo to zaujímavé. Mohli sme si predstaviť, ako to vtedy vypadalo. Deviataci to zahrli veľmi dobre. Som rada, že sme si to pripomenuli aj na našej škole. Bolo to fascinujúce a zároveň poučné.

Na slovíčko

Chceme vám predstaviť pani učiteľku a pána učiteľa, ktorí v tomto školskom roku pribudli do učiteľského zboru, a preto sme sa vybrali za nimi, položili sme im pár kratučkých otázok a oni nám ochotne o sebe čo-to prezradili.

Pani učiteľka Kristína Puťošová

Na čo z detstva najradšej spomínate ?

Najradšej spomínam na chvíle, ktoré som strávila so svojimi kamarátmi, či už v škole, na zaujímavých krúžkoch alebo počas voľného času.

Kedy ste sa rozhodli pre profesiu učiteľky ?

Myslím, že som tak trochu vždy túžila byť učiteľkou, a však ako nad povolaním, ktoré chcem v živote skutočne robiť, som nad ním začala uvažovať až počas strednej školy, keď som si posielala prihlášky na vysokú.

Kedy vás začala história viac zaujímať ?

História ma zaujímala vždy. Fascinovalo ma najmä obdobie stredoveku, križiacke výpravy a vikingské obdobie. Milovala som filmy aj knihy s touto tematikou. Postupne si ma získali aj ostatné obdobia dejín a stále túžim zisťovať o našej histórii viac a viac, pretože je fascinujúca.

V ktorom inom historickom období by ste chceli žiť ?

Naša doba je tá najlepšia a nechcela by som žiť v inej, možno práve preto, že život našich predkov vďaka histórii poznám lepšie a nemám o ňom skreslené romantické predstavy. V tejto dobe som mohla študovať, čo som chcela, môžem cestovať, kam chcem, môžem byť takým človekom, akým chcem. Iná doba by mi to neumožnila.

Páči sa vám na našej škole ?

Áno, aj keď niekedy je vyučovací proces náročný. Mám tu však skvelých kolegov, ktorí mi pomáhajú pri mojich začiatkoch.

Aký darček od Ježiška by vás potešil ?

Aj mňa, samozrejme, najviac potešia hmotné veci. Okrem toho si však vážim aj to, že Vianoce môžem tráviť s mojou rodinou a môžem si sviatky užiť v zdraví aj pri pohybových aktivitách. Ak to tak bude aj tento rok, bude to pre mňa najkrajší darček.

Pán učiteľ Juraj Haško

Aké bolo v detstve Vaše obľúbené povolanie?

Myslím, že som chcel byť tirkár a jazdiť po celom svete s kamiónom. Potom som tiež túžil byť kaskadérom, keďže som dosť športoval a nerobilo mi problém kade-tade liezť a skákať.

Aký študent / žiak ste bol?

Môj otec bol učiteľ slovenského jazyka a literatúry a krajský pedagóg v Banskej Bystrici, takže som sa v škole musel držať. Už od malička mi išli dobre cudzie jazyky, horšie už napríklad zemepis alebo matematika, ktorých čaro v podobe cestovania a rátania si peňazí na výlety som objavil až na strednej škole. V podstate som bol ale dobrý a komunikatívny žiak.

Prezradíte nám niečo o svojom živote?

Asi začnem vysokou školou, ktorú som ukončil v roku 2002. Študoval som učiteľstvo všeobecno-vzdelávacích predmetov so zameraním na taliansky jazyk a literatúru, politológiu a pedagogiku na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Časť štúdií som absolvoval vo forme európskeho programu Socrates/Erasmus na talianskej univerzite v meste Bari. Potom som bol na civilnej vojenskej službe v regionálnych novinách (dnešné MY) a následne som sa vydal spoznávať svet. Rok som strávil na Floride a v Karibiku ako stevard na výletnej zaoceánskej lodi spolu s americkými turistami a potom tri roky vo Veľkej Británii, kde som zložil náročné skúšky z angličtiny so získaním certifikátu ESOL 2 (English for Speakers of Other Languages). Je to niečo ako štátna skúška z jazyka s úrovňou znalostí C1.

Kde ste pôsobili pred nástupom do našej školy?

Po návrate z Anglicka som sa zamestnal v jednej agentúre Ministerstva hospodárstva SR, kde som sa približne osem rokov zaoberal podporou

zahraničných investícií a medzinárodného obchodu. Už tam so si všimol, že obchodní manažéri majú slabé komunikačné schopnosti pri vedení obchodných rokovaní v anglickom jazyku a napríklad firmy, ktoré chcú robiť medzinárodný obchod nemajú webové stránky v anglickom jazyku. Tam niekde začalo moje vzdelávanie dospelých v cudzích jazykoch a v medzinárodnom obchode, ktoré trvá dodnes väčšinou vo forme individuálnych odborných a jazykových firemných kurzov v malých skupinách. Taktiež učím angličtinu ítečkárov v jednej jazykovej škole. Vzdelávanie tých menších prišlo až telefonátom vašej pani riaditeľky na základe môjho zverejneného inzerátu s tým, či by som nemal záujem skúsiť to aj na základnej škole vo Valaskej. Tak to teraz s vami skúšam ☺.

Čo rád robíte vo Vašom voľnom čase?

Som vodný živel, takže mám rád termálnu vodu a rád v nej relaxujem. Čítam knihy, občas hrám na gitare a píšem aj texty. Nedávno boli v Brezne speváci tria La Gioia, ktorému som pretextoval jednu známu anglickú pieseň do taliančiny, tak možno ju už aj spievali. Tiež rád trávim voľné chvíle s rodinou na chalupe, kde robím všetky celoročné práce okolo domu tak, ako sa patrí.

Ako sa máte v tomto adventom čase?

Advent som začal Ondrejským jarmokom v Brezne, kde chodievam každý rok a vždy sa teším na tradičnú kapustnicu a zabíjačkové špeciality. Do vianočných prázdnin bude ešte potrebné stihnúť pripraviť testy, napísať ich a vyhodnotiť so žiakmi. Potom by som chcel Ježiškovi pomôcť s darčekom, ozdobiť stromček a spomaliť sa pri štedrovečernom stole.

Aké vianočné dobroty patria medzi Vaše obľúbené?

Mám rád klasické perníky, vanilkové rožky a žltkové orechové rezy, ktoré odmalička volám kredencový koláč, pretože mi ho piekla starká, ktorá mala kredenc žltej farby veľmi podobný tomuto koláču.

Verím, že aj naši žiaci a učitelia vo Valaskej sa už tešia na vianočné dobroty a darčeky. Málokto si uvedomuje, čo slovo Vianoce znamená, a tak to tu preložím z latinčiny do slovenčiny. Via = cesta a noce = noc, to znamená Cesta nocou. Týmto chcem všetkým popriať pokojnú Cestu nocou, krásne prežitie vianočných sviatkov a úspešný štart do nového roka 2020.

*Rozhovor spracovala Simonka Perichtová a Jarko
Chmelík zo 7.B*

Deň svätého Mikuláša

Dňa 6. decembra nás v škole navštívil Mikuláš. My, deviataci, sme sa s ním dohodli na spoločne strávenom doobedí plnom prekvapení a darčiekov. Po 4. vyučovacej hodine sa na prvom poschodí stretol celý druhý stupeň, kde sa odovzdávali ocenenia piatakom, ktorí úspešne absolvovali testy pohybovej výkonnosti. Cez 5. vyučovaciu hodinu navštívil Mikuláš s jeho pomocníkmi všetky

triedy školy a odovzdal im sladké balíčky. Dohodol sa s deťmi, že sladkosti, ktoré z balíčka nemajú rady vyzbiera a venujeme ich Detskému domovu vo Valaskej.

Vladimíra Brveníková, 9.A

Svätá Lucia – zvyky v rôznych krajinách

Kto to bol? Svätú Luciu v stredoveku vzývali ako ochrankyňu pred očnými chorobami pravdepodobne preto, že jej meno je spojené so svetlom.

Odkiaľ je? Narodila sa v Syrakúzach (Taliansko) bohatým rodičom a bola vychovávaná v kresťanskej viere.

Zaujímavosť: Jedna legenda hovorí, že si sama vypichla oči, aby sa znepáčila mladíkovi, ktorý si ju chcel zobrať za ženu. Do druhého dňa jej však narástli ešte krajšie. Zobrazuje sa s prebodnutým hrdlom, s palmovou ratoľestou, horiacou lampou, sviecou a očami, ktoré ležia na miske.

Význam mena: svetlá, žiariaca (lux – svetlo, z lat.)

Vo Švédsku patrí sviatok sv. Lucie za najživšiu tradíciu v roku. Chlapci a dievčatá sú v tento deň nosičmi hviezd. Počas dlhej a tmavej zimy sa tak Švédi rok čo rok tešia

na oslavy svetla, pretože v skorých ranných hodinách prechádza sprievod za spevu vianočných kolied, a to nielen po domoch, ale aj v školách a na pracoviskách. Na čele sprievodu ide veľká „Lucia“ so zopätými rukami, na hlave má korunu so sviecami ako predzvesť konca najtemnejšieho obdobia v roku. Spieva a dáva nádej, že po tme sa k nám vráti svetlo. Na konci účinkujúcich ponúknu kávou a Luciinými koláčikmi.

V **Taliansku** si sv. Luciu pripomínajú veľkou rodinnou oslavou s domácimi cestovinami a rôznymi talianskymi jedlami a zvláštnym pudingom, ktorý sa pripravuje zo pšenice uvarenej v mlieku. Veľké zrná uvarenej pšenice majú symbolizovať Luciine oči.

Obyvatelia **Maďarska** na Luciu sadia pšenicu do malého črepníka. Do Vianoc sa objavia zelené lístky, ktoré sú znakom vzkriesenia k životu po smrti. Táto pšenica sa potom berie do kostola a kladie k jasličkám ako symbol Ježiša Krista.

Na **Filipínach** vykonávajú sprievod počas deviatich dní pred 13. decembrom. Každé ráno v strede dediny spievajú piesne určené svätým, potom sa koná omša v miestnom kostole.

Na **Slovensku** pre krátkosť dňa a dĺžku noci bol považovaný za najstrašidelnejší deň v roku a to najmä kvôli duchom. Aj pranostika

hovorí, že Svätá Lucia ukazuje svoju moc, lebo prináša najdlhšiu noc. V tento deň bol prísny zákaz prania a pradenia. Dievčatá prezlečené za Lucie kontrolovali domácnosti a pokiaľ zastihli nejakú gazdinú, že driape perie, či pradie ľan, vrhli sa na ňu, aby nedovolené dielo pokazili. Ani po poli sa nesmeli túlať, ani v hore rúbať drevo, pretože mohlo ľudí stihnúť nešťastie. Na ochranu proti škodlivým silám robili ľudia aj rôzne magické opatrenia. V predvečer Lucie dospeli i deti jedli cesnak, ktorý ich mal chrániť pred zlými duchmi. Mnohí si ním robili krížik na čelo, bradu a zápästie, aby sa zvýšil jeho ochranný účinok.

Na fotografii žiaci 6.ročníka počas programu, ktorý s nimi nacvičila pani učiteľka Skladaná na regionálnej výchove.

Vianočný vinš

Opäť prichádza najkrajšie obdobie roka. Po zapálení štvrtej adventnej sviečky sú tu Vianoce. Čas, kedy sa stretneme so svojimi najbližšími pri jednom stole. Čarovný čas, kedy sa plnia želania.

Vianoce pomaly vstupovali aj do nášho školského života. Privolávali sme ich od začiatku decembra mnohými školskými, už tradičnými podujatiami. Tým posledným, predajom našich výrobkov z vianočných tvorivých dielní na námestí vo Valaskej, sa ich privolávanie skončí, rozlúčime sa a necháme sa unášať rodinnou vianočnou atmosférou. Kalendárny rok 2019 zavrie za sebou dvere a je už len na nás, ako zhodnotíme všetky tie prežité príbehy v tomto roku pre naše lepšie JA, pre našu lepšiu budúcnosť.

ĎAKUJEM všetkým zamestnancom, žiakom a ich rodičom a našim priateľom za všetky príbehy, ktoré som s vami v roku 2019 prežila alebo zdieľala, za to, že veľká väčšina príbehov sa končila šťastne a úspešne.

Všetkým vám želám v tieto vianočné sviatky
veľké oči, aby ste videli krásy svojho života,
veľké uši, aby ste počuli samé dobré správy,
veľký nos, aby ste vyňuchali tie správne príležitosti,
veľké nohy, aby ste pochodili nádherné miesta na svete,
veľké ruky, aby ste podržali všetkých, ktorí to budú potrebovať,
veľké srdce, aby sa do neho vošli všetci tí, ktorí Vás ľúbia a ktorých
ľúbite vy.

***Pokojné prežitie vianočných
sviatkov vám želá***

***Štefánia Piliarová,
riaditeľka školy.***

Vianočné očakávania

Pani riaditeľka Štefania Piliarová

„Očakávam pohodu, ktorú budem prežívať so svojou rodinou. Veľmi sa teším, pretože moje veľké deti žijú vo svojich domácnostiach a Vianoce sú časom, kedy sa všetci spolu stretneme, zaspomíname si na časy minulé, podelíme sa o svoje novinky, porozprávame sa, navzájom sa obdarujeme. Tieto Vianoce budú pre mňa výnimočné, pretože do rodiny pribudol môj vnuk Ryško a budú to prvé Vianoce, ktoré prežijeme spolu.“

Pani vychovávateľka Danka Bošepová

„Vianoce sú pre mňa najkrajšie sviatky roka. Je to čas rodinnej pohody, pokoja, radosti, šťastia. Čo od týchto Vianoc očakávam? To, čo každý rok, že sa celá rodina spolu stretneme a prežijeme Vianoce v zdraví, v pokoji a láske.“

Pani kuchárka Ivetka Kováčová

„Teším sa na chvíle ktoré strávim so svojou rodinou, deťmi, vnúčatkami a kamarátmi. Prajem si pokoj v duši. Mám rada vôňu Vianoc, koláčov a vôňu ihličia.“

Pani učiteľka Ivka Slašťanová

„Tak ako každý rok aj tento očakávam príchod Ježiša Krista, lásku pokoj, rodinnú pohodu. Plno snehu a radosť v očiach môjho syna a všetkých detí.“

Pán učiteľ Matúš Magera

„Pre nás veriacich ľudí sú Vianoce spojené s príchodom narodenia Ježiša Krista – Spasiteľa sveta. A to je teda hlavným očakávaním. Ale aj pocity radosti a šťastia, úcty a pokory, že sa rodina spolu stretne a zasadne spolu k štedrovečernému stolu. A pre mňa ako otca dvoch detí je aj očakávanie, radosti a šťastia mojich drobcov pri rozbaľovaní darčiekov. Prajem si, aby sme boli všetci k sebe ľudskejší.“

Pani učiteľka Mariana Rafajová

Vianoce každý rok vnímam ako sviatky pokoja, kedy akoby na chvíľu zastal čas, spomalíme tempo a nájdeme si viac času na rodinu, priateľov. Čím je človek starší, tým viac sa teší z prítomnosti ľudí okolo stromčeka ako z veľkých a drahých darčiekov. Viac ocení úsmev, radosť v očiach tých druhých. Dúfam, že to teda budú sviatky pokoja a pokoj a radosť prajem všetkým rodinám.

Pani učiteľka Zuzana Slezáková

Vraví sa, že Vianoce sú sviatky mieru, lásky a pokoja. Ani ja si nič iné neželám, len zastavenie sa z celoročného zhonu, pokoj a oddych v rodinnom kruhu. Ak k tomu bude ešte dostatok snehu, aby sa dalo ísť na bežky a zjazdovky, tak naozaj mi už nič viac netreba.

Pýtala sa Simonka Perichtová zo 7.B

Štedrý deň v slovenskom domčeku

Pred večerou gazda s gazdinou obišli dvor, maštal', chlievy a tieto priestory pokropili **svätenou vodou** - na štyri svetové strany. Tento akt mal zabrániť prístupu zlým duchom a bosorkám.

V podvečer gazdiná pripravovala **stôl**. Naň položila po niekoľ'ko zrníek obilia i strukovín a tiež drobný **peniažtek** (neskôr sa dávala u šupinka z ryby), aby bola v dome hojnosť.

Jeden tanier navyše je ďalší zo zvykov našich predkov, ktorý sa dodržiava i dnes. Podľa obyčaje sa jeden tanier prestrie pre náhodného host'a, ktorý by mohol prísť. Je to symbol milosrdenstva a spolupatričnosti. Niektorí ľudia si týmto zvykom pripomínajú zosnulých príbuzných, pre ktorých je tiež prestreté.

Štedrý večer sa začínal zjavením **prvej hviezdy**, zvonení zvonov či zapálením sviečky na stole. Začínalo sa vždy modlitbou. Po nej nasledovala **oplátka s medom, cesnakom, krížikom na čelo**.

Cesnak je symbolom zdravia, ako jeden z najúčinnějších prírodných liekov. Po celý nasledujúci rok by mal strúčik cesnaku zabezpečovať celej rodine **pevné zdravie**.

Orechy nemôžu chýbať na štedrovečernom stole. Pred večerou sa otvárajú podobne ako jabĺčka kvôli zdraviu. Po nej sa v niektorých rodinách nahádzajú do každého kúta v príbytku, aby bola v dome počas roka rovnaká **hojnosť**, ako na Štedrý deň.

Gazda rozkrojil najkrajšie **jabko**, kde jeho zdravé jadrá znamenali zdravie a červavé boli predzvesťou smrti a zároveň dal každému kúsok, čo znamenalo, že rodinu tvorí každý jej člen, ako kúsky tvoria celé jablko.

Zásadou bolo, že každý musel zjesť, aj keď iba za lyžičku, z každého jedla. Jedlo sa zo spoločnej misy, pričom prednostné právo mal hospodár, ktorý naložil prvú lyžičku z každého jedla do obilia v site.

Za dobrotu na prestretom stole ďakujeme pani Aničke Bánikovej.

Vianoce kedysi a dnes

Aké Vianoce zažívali naši predkovia? Sú iné ako tie naše? Prezradia vám žiaci 6.A a 6.B

Rozpráva stará mama Klauddii Semančíkovej zo 6.B: „Na Vianoce sme sa tešili ako všetky deti a mali sme veľkú radosť z nádielky snehu a ľadu. Bolo ho každú zimu neúrekom, čo dnešné deti už nepoznajú. Vo dvore sme mali chodby a sneh, ktorý sa odhadzoval, bol povyššie nás. Robili sme si ľadové jaskyne z cencúľov. Darčeky bývali praktické a skromné, napr. pančuchy, gumové topánky... Tešili sme sa aj z pomarančov a mandarínok, ktoré sme mali len na Vianoce, vedeli sme si vychutnať sviatky bez veľa darčiekov a mobilov, ktoré sme samozrejme nepoznali. Najnezabudnutejší darček som dostala ako ôsmačka a to tzv. krasokorčule – biele topánky s pripevnenými korčuľami. Veľmi som po nich túžila (boli na tú dobu dosť drahé). Tie Vianoce som prekorchulovala na Hrone, ktorý bol samozrejme zamrznutý a bol dobrým klziskom.“

Rozpráva stará mama Mati Komorovej zo 6.A: „Keď som bola malá, tak sme na Vianoce robili salónky doma. Maminka kúpila staniolový papier a so sestrami sme doň balili kockový cukor. Stromček sme mohli vidieť len na Štedrý deň a veľmi sme sa tešili z hračiek, ktoré vyrábali náš ocko z dreva. Pomáhali sme ako deti mamke piecť koláče hlavne kysnuté makové, orechové a labky.

Šimon Mozola, 6.B: Moja babka spomína na Vianoce veľmi rada. Vždy sa so sestrou tešili. Babkina stará mama si vždy išla po stromček do lesa sama. Priniesla vo vreci aj mach, ktorý použila do betlehemu. Ozdoby na stromček boli skromné,

jabĺčka, oriešky. Salónky si chystali samé zo štolverkov. Pomáli pri pečení. Tešili sa na darčeky. Tie boli skromné, väčšinou veci, ktoré potrebovali. Babku veľmi potešila pribalená knižka, a to má až doteraz rada.

Rozpráva stará mama Mariky Bundovej zo 6.B „Keď som bola malá, chodila som na Štedrý večer k starým rodičom z otcovej strany. Bola som vtedy ich jediná vnučka. Boli tam len dospelí, televízor ešte nemal nik, tak ma večer uložili spať. Asi od mojich ôsmich rokov som prosila rodičov, aby som Štedrý večer mohla stráviť pri starých rodičov z matkinej strany. Moja mama mala ešte štyri mladšie sestry a jedného brata. Tam bolo veselo. Večerali sme v kuchyni okolo veľkého stola. Nemala som tam také pochúťky, cukrovinky a ovocie ako doma, ale bola som tam šťastná. Nespomínam si, že by sa tam rozdávali darčeky. Starí rodičia ťažko pracovali, aby uživilí svojich sedem detí. Po večeri sme išli všetky deti spať. Aby sme sa všetky pomestili do postele, niektoré spali po konca nôh. Pred polnocou nás stará mama zobudila. Išli sme na polnočnú. Pred kostolom stáli betlehemci. Starý z fary nás vyšibal chvostom z kravy. Kryli sme sa za sukne starej mamy a vbehli do kostola. Všetko to mám pred očami, akoby to bolo včera.“

Filip Bella zo 6.A: Moja starká sa narodila v rokoch, keď nebolo veľa peňazí na darčeky. Ako najmladšia zo štyroch súrodencov sa musela deliť s jedným darčekom so svojou staršou sestrou. Až na jedny Vianoce ju jej otec veľmi prekvapil. Dostala ako vianočný darček hodinky. Bol to len jej darček, s ktorým sa nemusela deliť. Boli to jej najkrajšie Vianoce v detstve, na ktoré ešte teraz rada spomína. Starká ako dievča očakávala pod vianočný stromček šaty, bábu, kočík. Bola vďačná aj za to málo, čo dostala.

Vianoce starých rodičov Martina Sepešihho zo 6.B: Jeden Štedrý večer ostali starkí sami, lebo sa ich deti osamostatnili. Večer prežili smutní. Na to po štedrej večeri niekto u nich zazvonil. Otvorili dvere a pred dverami na zemi stála autosedačka s malým päťmesačným Martinkom. Rodičia sa skryli za stenu. To bol pre mojich starkých najkrajší vianočný zážitok aj darček. Pod stromček by si starká priala modlitebnú knižku.

Martin Sepeši zo 6.B: V jeden Štedrý deň sme sa s bratom tajne vkradli k stromčeku do obývačky a rozbalili všetky darčeky. Hoci boli rodičia smutní, my s bratom sme boli nesmierne šťastní. Pod stromček by som si prial videohru a encyklopédiu. Mojou obľúbenou sladkosťou sú linecké koláčiky a samozrejme medovníčky. Najväčšiu radosť som mal na Vianoce vtedy, keď som dostal tablet.

Maťa Komorová zo 6.A: Keď som mala tri roky, tak som sa strašne tešila na Vianoce. Vždy som túžila po žehličke, aby som mohla s mamou žehliť a aj po lavóre, kde som mohla dávať bielizeň, ktorá je opratá. Tieto veci som aj dostala. Mala som z toho veľkú radosť. Mame som pomáhala robiť medvedie labky. Medvedie labky mi veľmi chutia aj teraz.

Kludia Semančíková zo 6.B: Tak, blížia sa Vianoce, moje najobľúbenejšie obdobie v roku. Mám veľa spomienok. Ale najkrajšia spomienka je, keď sme so sestrou postavili kreslo zo snehu a ten sneh zamrzol (kreslo z ľadu). Darčekom dostávam veľa. Tento rok by som si priala, ani neviem čo, ale ponožky by ma potešili. Čo by boli Vianoce bez koláčov a zákuskov? Nemalo by to tú vianočnú atmosféru. Môj najobľúbenejší koláč, no nie je to ani koláč, sú to perníky. Každý rok pečieme perníky a potom ich zdobíme. Teším sa na Vianoce ako na každý rok. Ani nemám taký pocit, že by sa blížili Vianoce, dúfam, že napadne nejaký ten sneh, aby sme si všetci užili Vianoce, ako sa patrí. Moje najobľúbenejšie jedlo je kapustnica, rezeň a šalát.

Adam Švec zo 6.A: Najkrajšia spomienka: Na Vianoce som si prial autíčko na ovládanie. Vždy som si ho prial. Do Vianoc nestihlo prísť. Nejako som na to pri iných darčekom pozabudol. Dva dni na to mi ocino povedal, aby som si sadol a zavrel oči. Prišiel s tým autíčkom. Keď som to videl, išiel som vybuchnúť od radosti.

Šimon Mozola zo 6.B: Ja tiež mám veľmi rád Vianoce. Sme spolu celá rodina, chodíme po návštevách. So sestrou sa tešíme na darčeky. Rozprávame, čo si prajeme, dúfame, že sa to splní. Pred Vianocami pečieme medovníčky. Trochu pomôžem aj poupratovať, hlavne svoju izbu. Tešíme sa, keď príde celá rodina. Darčekom je veľa a radosť je veľká. Lásku a spolupatričnosť nemožno nahradiť žiadnymi darmi.

Vianočná pošta

Dievčatko:

Hľad', snehuliačik, čo deje sa hore.
Biely obláčik, šľahačkové more.
To vločky spúšťajú sa dolu po rebríčku,
za rúčky ťahajú sa, nôtia si pesničku.

Snehuliačik:

Nesú nám bielučké, tú poštu z nebička,
spievajú ľahučké, počúvaj slovíčka.

Dievčatko a snehuliačik spolu:

Už pošta vianočná prichodí,
tak tešme sa na tie slová,
tichú radosť v srdci navodí,
smútok sa za roh schová.

Snehuliačik:

Vločky, čo nesiete nám v liste?
Ste žiarivé a také čisté.

Vločky spolu:

My prajeme Vám radosti, v čase vianočnom,
lásky a hojnosti, na stole sviatočnom.
By ste lásku rozdávali, v celučičkom roku,
koledy si zaspievali, nôtli do kroku.

Pošta všetkým deťom

Aby ste sa mali s čím hrať, aby bolo čo
najmenej sirôt a detí bez rodičov, aby ste mali
veselé Vianoce, aby ste netrpeli hladom,
smädом a vojnami.

Pošta obyvateľom Valaskej

*Nech sa vám žije dobre,
šťastne, aby ste nemali
finančné problémy a mali
všetci kde bývať.*

Pošta rodičom

*Aby boli vaše deti zdravé,
aby ste sa mali radi
a nikomu nič nechýbalo
a navzájom si pomáhali. Aby
ste predchádzali
zbytočným konfliktom
a navzájom si neubližovali.*

Pošta učiteľom

*Nech máte šikovných,
rozumných a poslušných žiakov.*

Pošta starým rodičom

*Aby vám vnúčatá ešte veľa rokov robili
radosť, aby vás netrápili choroby.*

Vločka 1:

Tieto verše anjel zoslal Vám,
čo stráži Vás v spánku.
Pod hviezdami nikdy nie si sám,
Tvoj strážca hojdá Ťa vo vánku.
Praje Ti krásne Vianoce,
nech svieca v srdci sa ligoce
a v tomto čase pokoja,
priatelia sa k tebe pripoja.

Pošta žiakom

*Aby sa vám v škole páčilo,
aby ste sa čo najviac naučili,
aby ste sa radi učili nové
veci.*

Dievčatko:

Už vločky odchádzajú,
nesú si poštu vianočnú,
želanía všetky prezrádzajú,
chvíľu vzácnu sviatočnú.
Letia stíška bielučké,
zdvihni pohľad a dlane,
ostanú Ti na rúčke,
tak zľahka dýchni na ne.

*Scenár Vianočnej pošty napísala pani učiteľka Patrícia Hadžegová
a prianiami ho doplnili žiaci v ŠKD s pani vychovávateľkami Martinou Brveníkovou
a Soňou Kubizniakovou.*

Óda na vianočný pokoj

Na hodine literatúry žiaci 9.A ospievali krásu vianočnej chvíle.

Vianoce sú sviatky mieru,
mali by sme byť spokojní spolu.
Dávame si darčeky,
najviac sa tešia deti.

Nech je na stole ryba,
oblátka a med.
Nech pri stole nik nechýba,
ó, vianočný pokoj, príd' hneď!
Dominik Zemanovič, 9.A

Ó, vianočný pokoj, príd' skoro k nám!
Nech ruky plné práce nemám,
nech upratovať nemusím,
uponáhľaných ľudí nevidím.

Prines ticho do domácností,
zahod' naše každodenné starosti.
Nech celý svet utíchne
a ľudská krv viac netečie.

Ó, vianočný pokoj, daj utreniu zbohom!
Nákupy nech prídu samé domov,
a za obeť nech nepadne veľa stromov.
Kristián Maťovčík, 9.A

Ó, mier vianočný,
pod' k nám s rozumom,
nenaháňajme sa zbytočne
za plným stolom.
Ó, naplň nás dobrou náladou,
radosť nech zavládne v nás,
v pokoji s rodinou
nech trávime čas.

*Vladimíra Brveníková
a Nina Tekelová 9.A*

Ó, ty vianočný pokoj milý,
nech už si skoro pri nás,
na tieto sviatky sme sa tak tešili,
nech cez sviatky plynie pomalšie čas.

Vždy keď s rodinou stromček stavíme,
spoločne sa pri ňom radujeme,
nikto z nás sa pri tom nenudí,
teším sa že mi nebude zvonit' budík.

Predĺžiť čaro tejto chvíle,
to by sme všetci chceli.
Všetky problémy nech za hlavu hodíme
a vychutnáme si tento sviatok skvelý.
Nehľadáme pod stromom darčeky vecné,
ale si vážme okamih chvíle dnešnej.
Lukáš Patúš, 9.A

List Ježiškovi

Piataci s pani učiteľkou Kristínou Puťošovou napísali spoločne Ježiškovi, v prianiach ale mali myslieť na všetkých okolo seba.

Milý Ježiško!

Ja by som chcela, aby sa všetci ľudia mali dobre, aby si nerobili zle. Aby boli všetci zdraví. Aby sa ľudia mali radi. Aby sa ľudia nerozvádžali. Aby každý dobre vychádzal so svojou rodinou a blízkymi. Aby deti v Afrike mali čo jesť a piť. Aby sa rodili zdravé deti. Aby v iných krajinách neboli vojny. Chcela by som mať jednotky v škole. Aby ľudia neničili prírodu. Aby neznečisťovali moria, oceány, jazerá, rieky, potoky. **Tvoja Ella**

Milý Ježiško!

Prajem si lásku v rodinách. Aby bol každý šťastný. Aby nikto nikdy nezomrel. Aby som nebol nikdy chorý. Aby som hrával v La Lige, sStretnúť sa s Messim, Suarezom, Neymarom, Dybalom, Ronaldom. **Alex**

Milý Ježiško!

Želám si, aby na svete bolo menej utrpenia. Aby sa na školách nešikanovalo. Aby sa ľudia mali dobre a aby sa nikto nikomu nevysmieval len preto, lebo má inú farbu pleti. Aby neexistovalo násilie. **Sáška**

Milý Ježiško!

Ja by som ťa chcela poprosiť, aby všetci ľudia mali šťastie a zdravie. Chcem, aby sa moje kamarátky nehádali. Aby môj brat nebol furt smutný. Aby boli lacnejšie veci. Aby sme už mali dokončenú izbu. Chcem, aby sa nikto nikdy nehádal. Aby

už nikdy neboli vojny. Chcem, aby nezabíjali zvieratá, aby nerúbali stromy, aby všetci žili navždy. **Terezka**

Milý Ježiško!

Prosím zmeň môjho brata, aby ma neprovokoval. Aby ľudia neznečisťovali pláž a more, aby si vážili, čo majú. Aby ľudia chodili viac pešo alebo na bicykli, lebo autami znečisťujú ovzdušie. Aby ľudia najprv porozmýšľali, čo chcú urobiť, aby nič nepoškodili a nikomu neublížili. Prosím, aby sa mama so sestrou a babičkou stretli s hercami z Oteckov. Aby neboli teroristi, lebo mier je pokoj na Zemi. A aby som sa stále ovládal. Aby škola stále fungovala, tak ako teraz. Prosím, aby Mišo, Martin a Jakub dostali rozum. Aby školy mali viac peňazí a učitelia väčšiu výplatu. **Andrej**

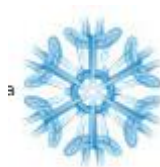
Milý Ježiško!

Chcela by som ťa poprosiť, aby sme boli všetci šťastní a zdraví. Aby sa vo svete toľko nekradlo a nezabíjalo. Aby si ľudia uvedomili, ako sa správame k našej planéte. Všade samé smeti. Zvieratá umierajú či v mori, tak i na Zemi. Chcela by som to zmeniť. Chcela by som kus vyrásť, lebo som celkom malá. Chcem, aby toľko nepršalo a aby bolo teplo. Už by mohol aj sneh napadnúť, lebo za chvíľu je tu december a snehu nikde. Aby sa toľko nesúdilo, ako kto vyzerá, čo nosí a podobne. Chcela by som, aby sme dali aspoň jeden gól vo florbale a vyhrali sme celý turnaj. **Nelly**

Zima

Snehom zahalená celá krajina.
Večer si dám teplý čaj a k tomu kniha.
Malé deti tešia sa na sánky a guľovačky.
Keď som bol malý, chodil so mnou starký.
Kam sa pozriem všetko biele.
Keď sneží, z okna pozerám dennodenne.
Matej Mušuka, 8.A

Zima

Zima nám už na dvere zaklopala
ako Mikuláš dobrým deťom.
Perinbaba už perinu roztrhala
a prebehlo to svetom.
Snehuliaky tancujú pred domčekmi.
Darčeky nás čakajú pod stromčekmi.
Ohňostroj vidím všade,
ryhy od korčúl sú na ľade.
Lucia Troligová, 8.A

Krása zimy

Všade vidím bielu perinu,
ktorá zakryla celú krajinu.
Všade je ticho,
nič nepočuť.
Ani vtáčky nečvirikajú,
lebo sa niekde v hniezde
navzájom zohrievajú.
No niekde v diaľke
aj tak počuť krik detí.
No je to radostný krik
z tej všetkej nádhery.
Gabriela Nomilnerová, 8.A

Zimná príroda

Kosodrevinu zavial sneh,
pri kosodrevine vták.
Všade plno snehu,
z doliny ide chlad.

Kam sa schovám
pred krutým snehom?
Do domu, bytu alebo maštale?
Zmrzli jazerá pokryté snehom
a ryby driemu na dne.
Ján Sebastián Vilban, 8.A

Zimná príroda

Príroda pod snehom zaspáva zas,
príroda plná tých zimných krás.
Že zvieratká tiež cítia zimu?
Že si pekne odpočinú?
Medvedík, ten bezpochyby
no do jari si nedá ryby.
A čo taká lastovička?
Tá nám len odlieta stúška.
A kým zo snehu prvý kvet zas vylezie,
jar už zimu strieda.
Všetko sa zas pekne oblečie
a sfarbí do zeleno-hneda.
Sofia Kúdelková, 8.A

Pozdrav lesom

Lesy moje, také ste krásne,
naveky by som o vás písala básne.
Tie pevné kmene a koruny šišaté,
nájdu si tu domov všetky zvieratá divoké.
Toľko zelene a kľudu
priniesli ste radosť celému ľudu.
Mohla by som sa po prírode túlať celý deň,
to by bol môj sen.
Príroda nikdy nespí, vždycky živá je,
aj keď ju trápime, stále nás miluje.
Krásna je v každom ročnom období,
vždy v iných šatách odetá chodí.
Obliekla si už šaty biele.
Na zjazdovkách chystajú ciele,
Lastovičky sa sťahujú,
mrazy obrazy maľujú.
Divá zver k spánku sa ukladá,
ľuďom začína vianočná nálada. *Lenka Kučeráková, 8.B*

Dobre vedieť!

VIANOČNÝ VTIP

Malý Jožko píše Ježiškovi: „Milý Ježiško, prosím ťa, na Vianoce mi pošli 40 eur. Veľmi by to mne aj mamke pomohlo.“ List odnesie na poštu. Poštárky ho otvoria, prečítajú si ho a za to, že majú Jožka rady, poskladajú sa a pošlú mu 20 eur. Jožko píše späť Ježiškovi. „Ježiško, ďakujeme ti za peniaze. Veľmi nám pomohli. A predstav si, že tie tety na pošte nám jednu 20 eurovku zobrali.“

HLAVOLAM

				?
				29
				68
41			30	

HÁDANKY

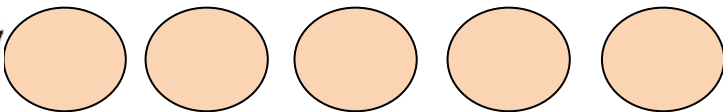
Visia, visia biele meče, vôkol strechy, vôkol vrát. Iba slnko dokáže ich potichučky obtrhať.

Dobiedzavý ako mucha, pchá sa drzo do kožucha, tlačí sa aj do bytu, cez škáročku odkrytú.

V povetrí lieta, leží na zemi,
na strom si sadá, ale vták není.
Na teple zahynie, zmizne na dlani.
Čo to môže byť, to mi uhádni!

Rubriku pripravil Adam Švec zo 6.A

Pokyny k novému žolíku

So žolíkom môžeš vyhrať jednu z troch odmien podľa tvojho želania:

1. Necvičiť na jednej hodine telesnej výchovy, 2. Anulovať jednu bleskovkovú známku z dejepisu, 3. Získať fajný desiatový balíček.

Žolíka vystrihni, zakrížikuj jedno okienko, možnosť, ktorú chceš vyhrať. Napíš svoje meno a vhod' žolíka do schránky pri zborovni. Môžeš sa s aktuálnym žolíkom zúčastniť žrebovania len raz. Redakčná rada Círínu vyžrebuje päť žolíkov. Výhercovia budú zverejnení na nástenke, v rozhlase a na internetovej stránke školy. Výhru si môžeš uplatniť do konkrétneho dátumu. **Tentoraz do 30.2. 2020.**